

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/34/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615204788
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8615204788.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcu A. A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. X, XXX XX B., proti žalovanej Obec Korejovce, so sídlom Korejovce 35, 090 05 Krajná Poľana, IČO: 00 330 566, zastúpený JUDr. Jozefom Bujdošom, advokátom, so sídlom Hlinky 262/6, 091 01 Stropkov, o určenie povinnosti uhradiť odmenu za poskytovanie právnych služieb, o odvolaní žalobcu proti rozsudku pôvodného Okresného súdu Svidník, v súčasnosti Okresného súdu Bardejov, pracovisko Svidník, č.k. 6C/175/2015-500 zo dňa 1.12.2022 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v zamietavých výrokoch A I, B II a C II a v súvisiacich výrokoch o trovách konania A II, B III, C III.

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým, v poradí druhým, rozsudkom prvoinštančný súd o uplatnenom nároku žalobcu rozhodol takto:

A.

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovanej priznáva proti žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku vydaným súdnym úradníkom.

B.

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 712,29 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne od 3.3.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu zamietá.

III. Žalobcovi priznáva proti žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 13,32 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku vydaným súdnym úradníkom.

C.

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 257,66 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne od 18.3.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu zamieta.

III. Žalovanej priznáva proti žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 90,54 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku vydaným súdnym úradníkom.

2. Prvýkrát vo veci rozhodol prvoinštančný súd rozsudkom č.k. 6C/175/2015-397 zo dňa 22.9.2020. Tento rozsudok po podaní odvolania žalobcu aj žalovaného bol uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 17Co/6/2021-468 zo dňa 28.10.2021 zrušený a vrátený na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, okrem výrokov o zrušení platobných rozkazov. V tomto uznesení odvolací súd zaujal právny názor k niektorým dielčím otázkam, ktoré v druhom rozsudku prvoinštančný súd rešpektoval.

3. Žalobca sa pôvodne domáhal zaplattenia odmeny za poskytovanie právnych služieb vo veci 5C/320/1999. V priebehu prvoinštančného konania súd uznesením č.k. 6C/175/2015-88 zo dňa 13.4.2017 spojil na spoločné konanie a na ďalšie prejednanie veci vedené ďalej pod č.k. 6C/6/2017 a 6C/8/2017 podľa § 166 ods. 1 CSP s tým, že konanie ďalej ako celok bude vedené pod sp. zn. 6C/175/2015.

V napadnutom rozsudku 6C/175/2015-500 výrok A. sa týka žaloby podanej vo veci 6C/175/2015 a pôvodného konania 4C/1321/97. Výrok B. sa týka pôvodne žaloby vo veci 6C/6/2017, ktorá žaloba bola spojená s predchádzajúcim konaním a táto žaloba sa týka pôvodného konania 3C/46/2010. Výrok C. sa týka uplatneného nároku žalobcu žalobou pod sp. zn. 6C/8/2017, kde si uplatňuje nárok na odmenu za pôvodné konanie vo veci 8C/320/1999.

Prvoinštančný súd uznesením zo dňa 25.10.2022 pripustil zmenu petitu žaloby tak, že v konečnom štádiu konania sú predmetom uplatneného nároku za každé samostatné konanie tieto nároky:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi odmenu za úkony vo výške 3 637,84 eura, paušálnu odmenu za 6 úkonov vo výške 43,35 eura, náhradu za premeškaný čas vo výške 268,29 eura, základnú náhradu vo výške 98,28 eura a náhradu za spotrebované pohonné hmoty vo výške 102,916 eura, to všetko s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 1.2.2015 do zaplattenia.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi odmenu za úkony vo výške 615,17 eura, paušálnu odmenu vo výške 91,52 eura, náhradu za premeškaný čas vo výške 249,88 eura, základnú náhradu vo výške 197,64 eura a náhradu za spotrebované pohonné hmoty vo výške 102,92 eura, to všetko s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 1.2.2015 do zaplattenia.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi odmenu za úkony vo výške 24 261,136 eura, paušálnu odmenu vo výške 246,27 eura, náhradu za premeškaný čas vo výške 509,68 eura, základnú náhradu vo výške 296,46 eura a náhradu za spotrebované pohonné hmoty vo výške 1 242,816 eura, to všetko s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 1.2.2015 do zaplattenia.

4. Prvoinštančný súd po vykonanom dokazovaní a po zistení skutkového stavu a právneho posúdenia veci dospel k záveru, že uplatnený nárok je potrebné posúdiť jednak podľa § 724, § 728, § 730 ods. 1 a § 731, § 732 Občianskeho zákonníka. Ďalej nárok je potrebné posúdiť podľa § 24 ods. 1 až 4 zákona o advokácii a ďalej podľa § 1 ods. 1, 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., podľa § 2 ods. 1, 2, § 5 písm. a/ a b/, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a/, § 15 písm. a/ a b/, § 16 ods. 1 až 4, § 17 ods. 1 a 2 tejto vyhlášky. Časť nároku prvoinštančný súd, vzhľadom na uzatvorené zmluvy, posúdil podľa § 13 ods. 4 písm. c/ a d/ zákona o obecnom zriadení, ďalej podľa § 11 ods. 4 písm. a/, a ďalej podľa § 9 ods. 2 písm. c/ zákona o majetku obcí. Vychádzal aj z § 37, § 39, § 100 ods. 1, § 101, § 107 ods. 1 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/95 Z.z. Čiastočne, v jednom prípade aplikoval vyhlášku č. 163/2002 Z.z., a to konkrétne ust. § 13 ods. 6 tejto vyhlášky. Dospel k záveru, že nárok, ktorý si žalobca ako oprávnená osoba, ktorý má aktívnu vecnú legitímáciu, uplatňoval v prvom prípade, ktorý sa týka odmeny za poskytovanie právnych služieb vo veci 4C/1321/97 nie je dôvodný. Vo zvyšku, a to vo vzťahu k odmene za poskytovanie právnych služieb vo veci 3C/46/2010 a 8C/320/1999 je čiastočne dôvodný.

5. Prvoinštančný súd dospel k záveru, že vo veci 4C/1321/1997 Obec Korejovce bola žalovaná. Žalovali ju žalobcovia D. A. B. a E. B. o určenie neplatnosti darovacej zmluvy. Žalovaná žalobcovi udelila písomné plnomocenstvo na zastupovanie v tomto spore dňa 15.6.2013. Na základe plnomocenstva žalobca zastupoval žalovanú a poskytol jej právne služby. Dňa 29.1.2015 žalobca ukončil v tomto spore právne zastupovanie dohodou z dôvodu jeho odchodu do starobného dôchodku a osobnej porady so starostom obce.

Prvoinštančný súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie odmeny v tejto veci nie je daný. Prvoinštančný súd pri určení tarifnej odmeny vychádzal zo sporu s neurčitou hodnotou, čo predstavuje podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky za jeden úkon právnej služby v roku 2013 odmenu vo výške 60,07 eura a režijný paušál vo výške 7,81 eura a za jeden úkon právnej služby v roku 2014 odmenu vo výške 61,84 eura a režijný paušál vo výške 8,04 eura. Podľa § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 1.6.2010 do 30.6.2013 ako aj v znení účinnom od 1.7.2013, základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb, preto súd tarifnú odmenu znížil o 50 % pri spoločných úkonoch, nakoľko v spore vedenom pod sp. zn. 4C/1321/1997 žalobca zastupoval žalovaného spolu s ďalšou osobou. Súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia nasledovne:

- za 3 úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky) odmenu vo výške 60,07 eura, plnomocenstvo zo dňa 15.6.2013, účasť na pojednávaní dňa 26.11.2013 odmenu vo výške 30,04 eura a účasť na pojednávaní dňa 12.2.2014 odmenu vo výške 30,32 eura (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky), spolu 120,43 eura,
 - náhrada hotových výdavkov vo výške 23,66 eura (§ 15 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky),
 - náhrada za stratu času vo výške 158,46 eura (78,06 eura + 80,04 eura) (§ 15 písm. b/, § 17 ods. 1 vyhlášky),
 - cestovné náhrady vo výške 97,94 eura (§ 15 písm. a/ vyhlášky).
- Spolu vo výške 400,49 eura.

Žalobca si uplatnil proti žalovanej odmenu tiež za úkon prevzatie zastúpenia dňa 9.8.2003, v súdnom spise vedenom pod sp. zn. 4C/1321/1997 sa však nachádza len plnomocenstvo zo dňa 15.6.2013, preto nemožno žalobcovi priznať odmenu za prevzatie zo dňa 9.8.2003, nakoľko žalobca nepreukázal, že riadne prevzal zastúpenie žalovanej dňa 9.8.2003. Z uvedeného dôvodu súd žalobcovi nepriznal tiež náhradu za úkon ústavná sťažnosť zo dňa 3.1.2012 a návrh na pokračovanie v konaní zo dňa 9.5.2013, nakoľko v tom

čase žalobca ešte neprevzal právne zastúpenie žalovanej, napokon návrh na pokračovanie v konaní je procesným úkonom, za ktorý v zmysle vyhlášky právnomu zástupcovi ani odmena nepatrí. Súd nepriznal odmenu ani za poradu zo dňa 24.9.2013, nakoľko žalobca nepreukázal, že sa uskutočnila. V súvislosti s predmetnými úkonmi, za ktoré súd odmenu nepriznal, žalobcovi nepatrí ani režijný paušál.

Súd nepriznal žalobcovi uplatnenú sumu cestovných výdavkov (základná náhrada + palivo) spolu vo výške 201,19 eura, nakoľko pri ich uplatnení vychádzal z nesprávnych výpočtov. Súd žalobcovi priznal náhradu cestovných výdavkov podľa § 15 písm. a) a § 16 ods. 4 vyhlášky, v spojení s § 7 a nasl. zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách a § 1 písm. b) opatrenia č. 632/2008 Z. z., za cestu Košice - Svidník a späť (2 x 90 km) pri použití vlastného motorového vozidla s priemernou spotrebou 6,2 l/ 100 km a vychádzajúc z priemerných cien pohonných látok v SR spolu vo výške 97,94 eura.

Súd mal za preukázané, že žalovaná za poskytnutie právnych služieb v tomto spore zaplatila žalobcovi 500 eur a preto žalobu zamietol.

6. Vo veci sp. zn. 3C/46/2010 prvoinštančný súd mal preukázané, že Obec Korejovce podala dňa 31.5.2010 návrh na obnovu konania (žiadala obnoviť konanie pôvodne vedené pod 5C/96/2009 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti). Žalovaná obec udelila žalobcovi A. B. písomné plnomocenstvo na zastupovanie v tomto spore dňa 17.3.2011. Na základe plnomocenstva žalobca zastupoval žalovanú a poskytol jej právne služby. Uznesením Okresného súdu Svidník č.k. 3C/46/2010-121 zo dňa 20.3.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 5Co/162/2014-141 zo dňa 11.12.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.1.2015, bol zamietnutý návrh na obnovu konania. Dňa 29.1.2015 žalobca ukončil v tomto spore právne zastupovanie dohodou z dôvodu jeho odchodu do starobného dôchodku a osobnej porady so starostom obce. V tomto spore žalobca vychádzal pri určovaní odmeny zo základnej sadzby tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby – 1/13 výpočtového základu podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Aj prvoinštančný súd pri určení tarifnej odmeny vychádzal zo sporu, ktorý má neurčitú hodnotu, teda zhodne s názorom žalobcu podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.6.2010 do 30.6.2013 ako aj v znení účinnom od 1.7.2013 za jeden úkon právnej služby v roku 2011 odmenu vo výške 57 eur a režijný paušál vo výške 7,41 eura, za jeden úkon právnej služby v roku 2012 odmenu vo výške 58,69 eura a režijný paušál vo výške 7,63 eura, za jeden úkon právnej služby v roku 2013 odmenu vo výške 60,07 eura a režijný paušál vo výške 7,81 eura a za jeden úkon právnej služby v roku 2014 odmenu vo výške 61,84 eura a režijný paušál vo výške 8,04 eura. Súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia nasledovne:

- 4 úkony právnej služby (základná sadzba tarifnej odmeny § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky), a to prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky) - 57 eur, plnomocenstvo zo dňa 18.3.2011, účasť na pojednávaní dňa 27.9.2011 - 57 eur, účasť na pojednávaní dňa 23.3.2012 - 58,69 eura, dovolanie zo dňa 7.2.2013 - 60,07 eura a účasť na pojednávaní dňa 20.3.2014 - 61,84 eura (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky),
- náhrada hotových výdavkov vo výške 38,30 eura (§ 15 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky),
- náhrada za stratu času vo výške 230,76 eura (§ 15 písm. b/, § 17 ods. 1 vyhlášky),
- cestovné náhrady vo výške 148,63 eura (§ 15 písm. a/ vyhlášky).
Spolu vo výške 712,29 eura.

Žalobca si uplatnil proti žalovanej odmenu tiež za úkon podanie žaloby zo dňa 28.5.2010, zo súdneho spisu vedeného pod sp. zn. 3C/46/2010 je však zrejmé, že žalobca žalobu nepodal a právne zastúpenie prevzal na základe predloženého plnomocenstva dňa 18.3.2011. Súd nepriznal žalobcovi uplatnenú odmenu za úkony účasť na pojednávaní dňa 12.7.2011 a účasť na pojednávaní dňa 18.3.2011, nakoľko sa na týchto pojednávaniach nezúčastnil. Z uvedeného dôvodu mu súd nepriznal ani náhradu za stratu času a náhradu cestovných výdavkov. Súd tiež nepriznal odmenu za odvolanie zo dňa 22.5.2014, nakoľko žalobca odvolanie nepodal. V súvislosti s predmetnými úkonmi, za ktoré súd odmenu nepriznal, žalobcovi nepatrí ani režijný paušál.

Súd nepriznal žalobcovi uplatnenú sumu cestovných výdavkov (základná náhrada + palivo) spolu vo výške 300,56 eura, nakoľko pri ich uplatnení vychádzal z nesprávnych výpočtov. Súd žalobcovi priznal náhradu cestovných výdavkov podľa § 15 písm. a) a § 16 ods. 4 vyhlášky, v spojení s § 7 a nasl. zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách a § 1 písm. b) opatrenia č. 632/2008 Z. z., za cestu Košice - Svidník a späť (2 x 90 km) pri použití vlastného motorového vozidla s priemernou spotrebou 6,2 l/ 100 km a vychádzajúc z priemerných cien pohonných látok v SR spolu vo výške 148,63 eura.

Súd mal za preukázané, že žalovaná za poskytnutie právnych služieb v tomto spore nezaplatila žalobcovi žiadnu sumu, a preto súd zaviazal žalovanú na povinnosť zaplatiť mu žalobcovi sumu 712,29 eura.

Žalobca si uplatnil proti žalovanej okrem zaplatenia istiny aj zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,05 % od 1.2.2015. Pretože žalovaná svoj dlh žalobcovi včas nezaplatila, dostala sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a preto súd žalobcovi priznal v zmysle citovaných zákonných ustanovení aj úrok z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy od 3.3.2017, t. j. od nasledujúceho dňa od doručenia žaloby žalovanej súdom, do zaplatenia. Súd tento vzťah posúdil ako občianskoprávny a sadzba zákonných úrokov z omeškania bola od 1.1.2017 v uvedenej výške. Vo zvyšku istiny s úrokom z omeškania súd žalobu zamietol.

7. Tretí výrok sa týka konania vo veci 8C/320/1999, kde Obec Korejovce podala dňa 13.4.1999 žalobu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy. Žalovaná žalobcovi udelila v tomto spore písomné plnomocenstvo na zastupovanie dňa 24.11.2003. Na základe plnomocenstva žalobca v uvedenom spore zastupoval žalovanú a poskytol žalovanej právne služby. Dňa 29.1.2015 žalobca ukončil v tomto spore právne zastupovanie dohodou z dôvodu jeho odchodu do starobného dôchodku a osobnej porady so starostom obce.

V tejto veci prvoinštančný súd aplikoval okrem novej vyhlášky č. 655/2004 Z.z. aj právny predpis platný pred touto vyhláškou, a to vyhlášku č. 163/2002 Z.z., kde advokátovi patrí odmena podľa doterajších predpisov.

Prvoinštančný súd pri určení tarifnej odmeny súd vychádzal zo sporu s neurčitou hodnotou, čo predstavuje podľa § 13 ods. 6 vyhlášky č. 163/2002 Z. z., 1/10 výpočtového základu za jeden úkon právnej služby v roku 2003 odmenu vo výške 42,53 eura a režijný paušál vo výške 4,25 eura, 1/10 výpočtového základu za jeden úkon právnej služby v roku 2004 odmenu vo výške 45,15 eura a režijný paušál vo výške 4,51 eura. Podľa § 17 ods. 2 vyhlášky č. 163/2002 Z. z. sa základná sadzba tarifnej odmeny zníži o 20 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb, preto súd priznal pri spoločných úkonoch odmenu v roku 2004 vo výške 36,12 eura. Pri určení tarifnej odmeny súd vychádzal zo sporu s neurčitou hodnotou, čo predstavuje podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. 1/13 výpočtového základu za jeden úkon právnej služby v roku 2005 odmenu vo výške 38,32 eura, zníženú o 20 % podľa § 13 ods. 3 vyhlášky a režijný paušál vo výške 4,98 eura, za jeden úkon právnej

služby v roku 2006 odmenu vo výške 41,82 eura, zníženú o 20 % podľa § 13 ods. 3 vyhlášky a režijný paušál vo výške 5,43 eura, za jeden úkon právnej služby v roku 2007 odmenu vo výške 45,50 eura, zníženú o 20 % podľa § 13 ods. 3 vyhlášky a režijný paušál vo výške 5,91 eura, za jeden úkon právnej služby v roku 2008 odmenu vo výške 48,62 eura, zníženú o 20 % podľa § 13 ods. 3 vyhlášky a režijný paušál vo výške 6,32 eura, za jeden úkon právnej služby v roku 2010 odmenu vo výške 55,49 eura, zníženú o 50 % podľa § 13 ods. 2 vyhlášky (zmena účinná od 1.6.2010) a režijný paušál vo výške 7,21 eura, za jeden úkon právnej služby v roku 2011 odmenu vo výške 57 eur, zníženú o 50 % podľa § 13 ods. 2 vyhlášky a režijný paušál vo výške 7,41 eura, za jeden úkon právnej služby v roku 2012 odmenu vo výške 58,69 eura, zníženú o 50 % podľa § 13 ods. 2 vyhlášky a režijný paušál vo výške 7,63 eura, za jeden úkon právnej služby v roku 2013 odmenu vo výške 60,07 eura, zníženú o 50 % podľa § 13 ods. 2 vyhlášky a režijný paušál vo výške 7,81 eura.

Súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia nasledovne:

- prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom (§ 16 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 163/2002 Z. z.), plnomocenstvo zo dňa 24.11.2003 - 42,53 eura, účasť na pojednávaniach dňa 6.2.2004 (§ 16 ods. 1 písm. d/ vyhlášky č. 163/2002 Z. z.) - 36,12 eura, 23.6.2004 (18,06 eura § 16 ods. 4 vyhlášky č. 163/2002 Z. z.), 12.7.2004 (§ 16 ods. 1 písm. d/ vyhlášky č. 163/2002 Z. z.) - 36,12 eura, 26.10.2005 (§ 14 ods. 1 písm. d/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení od 1.7.2005 do 31.12.2005) - 30,66 eura, 21.11.2007 (§ 14 ods. 1 písm. d/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení od 1.7.2006 do 31.12.2008) - 36,40 eura, 17.9.2010 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení od 1.6.2010 do 30.6.2013) - 27,75 eura, 5.9.2012 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení od 1.6.2010 do 30.6.2013) - 29,35 eura, 28.9.2012 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení od 1.6.2010 do 30.6.2013) - 29,35 eura, písomné podanie na súd zo dňa 21.4.2004 (§ 16 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 163/2002 Z. z.) - 36,12 eura, odvolanie zo dňa 19.8.2004 (§ 16 ods. 1 písm. g/ vyhlášky č. 163/2002 Z. z.) - 36,12 eura, stanovisko k odvolaniu zo dňa 13.10.2004 (§ 16 ods. 1 písm. d/ vyhlášky č. 163/2002 Z. z.) - 36,12 eura, odvolanie zo dňa 4.1.2006 (§ 14 ods. 1 písm. g/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení od 1.1.2006 do 31.5.2006) 33,46 eura, zo dňa 17.2.2006 (§ 14 ods. 1 písm. g/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení od 1.1.2006 do 31.5.2006) - 33,46 eura, 10.5.2007 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení od 1.7.2006 do 31.12.2008) - 36,40 eura, 21.12.2007 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení od 1.7.2006 do 31.12.2008) - 36,40 eura, dovolanie zo dňa 9.12.2008 (§ 14 ods. 1 písm. g/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení od 1.7.2006 do 31.12.2008) - 38,90 eura, odvolanie zo dňa 29.9.2010 (§ 14 ods. 1 písm. e/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení od 1.6.2010 do 30.6.2013) 27,75 eura, stanovisko k odvolaniu zo dňa 18.10.2010 (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení od 1.6.2010 do 30.6.2013) - 27,75 eura, dovolanie zo dňa 6.5.2011 (§ 14 ods. 1 písm. e/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení od 1.6.2010 do 30.6.2013) - 28,50 eura, odvolanie proti rozsudku zo dňa 12.12.2011 (§ 14 ods. 1 písm. e/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení od 1.6.2010 do 30.6.2013) - 28,50 eura, odvolanie zo dňa 12.10.2012 (§ 14 ods. 1 písm. e/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení od 1.6.2010 do 30.6.2013) - 29,35 eura, dovolanie zo dňa 21.5.2013 (§ 14 ods. 1 písm. e/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení od 1.6.2010 do 30.6.2013) - 30,04 eura, stanovisko k odvolaniu zo dňa 17.10.2013 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení od 1.6.2010 do 30.6.2013) - 30,04 eura, spolu 1 098,80 eura,
- náhrada hotových výdavkov vo výške 146,16 eura (§ 15 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky),
- náhrada za stratu času vo výške 509,68 eura (§ 15 písm. b/, § 17 ods. 1 vyhlášky),
- cestovné náhrady vo výške 332,87 eura (§ 15 písm. a/ vyhlášky).

Spolu vo výške 2 087,51 eura.

Súd nepriznal žalobcovi uplatnenú odmenu za úkony porada zo dňa 15.3.2004, porada zo dňa 23.6.2004, nakoľko nepreukázal, že sa tieto porady uskutočnili, sťažnosť pre prieťahy zo dňa 9.5.2004, nakoľko sa predmetná sťažnosť v súdnom spise nenachádza a napokon, za tento úkon odmena nepatrí, keďže sa jedná o úkon procesnej povahy, uvedené platí aj na pristúpenie ďalšieho účastníka zo dňa 25.6.2004, sťažnosť na prieťahy zo dňa 14.2.2005, žiadosť o prejednanie odvolania zo dňa 11.8.2004, sťažnosť k 1Co/225/2004 zo dňa 27.12.2005, sťažnosť na prieťahy zo dňa 15.8.2008, za účasť na pojednávaní dňa 16.5.2004, nakoľko zo súdneho spisu vyplýva, že sa toto pojednávanie neuskutočnilo, uvedené platí tiež na účtované pojednávanie zo dňa 21.4.2010, na pojednávaní dňa 23.11.2011 nebol prítomný. Viaceré podania, za ktoré požadoval žalobca odmenu nemožno považovať za účelné vzhľadom na ich obsah a rozsah, a to podanie zo dňa 13.8.2004, zo dňa 31.1.2006, zo dňa 11.1.2008. Žalobcovi tiež nepatrí odmena za vyjadrenie zo dňa 26.5.2011, nakoľko predmetné vyjadrenie nespísal on, ale starosta obce.

Súd nepriznal žalobcovi uplatnenú sumu cestovných výdavkov (základná náhrada + palivo) spolu vo výške 1 489,28 eura, nakoľko pri ich uplatnení vychádzal z nesprávnych výpočtov. Súd žalobcovi priznal náhradu cestovných výdavkov podľa § 15 písm. a) a § 16 ods. 4 vyhlášky, v spojení s § 7 a nasl. zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách a § 1 písm. b) opatrenia č. 1938/2003 Z. z., opatrenia č. 260/2004 Z. z., opatrenia č. 181/2008 Z. z. opatrenia č. 632/2008 Z. z., za cestu B. - F. a späť (2 x 90 km) pri použití vlastného motorového vozidla s priemernou spotrebou 6,7 l/ 100 km (NISSAN ALMERA) a 6,2 l/ 100 km (od roku 2010 VOLKSWAGEN GOLF) a vychádzajúc z priemerných cien pohonných látok v SR spolu vo výške 332,87 eura.

Súd mal za preukázané, že žalovaná za poskytnutie právnych služieb v tomto spore zaplatila žalobcovi sumu 829,85 eura, a preto súd zaviazal žalovanú na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 257,66 eura.

Žalobca si uplatnil proti žalovanej okrem zaplatenia istiny aj zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,05 % od 1.2.2015. Pretože žalovaná svoj dlh žalobcovi včas nezaplatila, dostala sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a preto súd žalobcovi priznal v zmysle citovaných zákonných ustanovení aj úrok z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy od 18.3.2017, t. j. od nasledujúceho dňa od doručenia žaloby žalovanej súdom, do zaplatenia. Súd tento vzťah posúdil ako občianskoprávny a sadzba zákonných úrokov z omeškania bola od 1.1.2017 v uvedenej výške. Vo zvyšku istiny s úrokom z omeškania súd žalobu zamietol.

8. Prvoinštančný súd považoval dohody o odmene zo dňa 9.8.2023, uzatvorenej vo Svidníku medzi bývalou starostkou a zástupcom starostky žalovanej a žalobcom za neplatné. Ide o dve dohody, ktoré sú datované tým istým dňom a týkajú sa odmeny žalobcu za poskytnutie právnych služieb vo veci 4C/1321/1997 a 8C/320/1999. V jednej sa žalobcovi poskytuje dohodnutá paušálna odmena vo výške 20.776 Sk a v druhej vo výške 28.902 Sk. Keďže tieto dohody neboli predmetom prerokovania a schválenia obecným zastupiteľstvom v Korejovciach, kde podmienkou platnosti takejto dohody je jej prerokovanie na obecnom zastupiteľstve, prvoinštančný súd považoval tieto dohody za neplatné.

9. Ďalej sa vysporiadal s otázkou, kde žalovaná vzniesla v súdnom spore 3C/46/2010 námietku premlčania, keď uplatnený nárok žalovaná považovala za premlčaný v celom rozsahu. Prvoinštančný súd však zistil, že tento nárok premlčaný nie je, pretože žalobca podal žalobu dňa 30.1.2017. Žalobca ukončil právne zastúpenie v tejto veci dňa 29.1.2015. Advokátovi vznikol nárok na tarifnú odmenu. Tento nárok vzniká od momentu dôjdenia prejavu žalobcu o ukončení zastupovania (vypovedania plnomocenstva do dispozičnej sféry žalovanej. Nasledujúci deň po tomto dôjdení žalobca si mohol vykonať právo po prvý raz. Od tohto momentu začala plynúť žalobcovi trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku. Nárok bol žalobcom uplatnený včas v trojročnej premlčacej dobe. Do ukončenia zastupovania vzniklo žalobcovi len právo požadovať preddavky, nie odmenu. V danom prípade je aplikovateľná všeobecná trojročná premlčacia doba, nie dvojročná subjektívna lehota podľa §107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože tu nejde o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia.

10. O trovách konania v každom jednom prípade prvoinštančný súd rozhodol podľa § 251 CSP, § 255 ods. 1, 2 CSP a podľa § 262 ods. 1, 2 CSP. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu. Prejavuje sa táto zásada porovnaním žalovaného nároku a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhoduje.

V spore rozhodnutom výrokom A. napadnutého rozsudku mala plný úspech žalovaná, a preto jej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnej výške. V spore pod písm. B. rozsudku je úspech žalobcu v rozsahu 56,60 % a úspech žalovanej vo výške 43,34 %. Prevyšujúci úspech žalobcu je 13,32 %, a preto mu súd v tomto rozsahu priznal nárok na náhradu trov konania v tejto časti uplatneného nároku.

V spore rozhodnutom výrokom C. napadnutého rozsudku úspech žalobcu je v rozsahu 4,73 % a úspech žalovanej v rozsahu 95,27 %. Prevyšujúci úspech žalovanej je 90,54 %, a preto súd o trovách konania rozhodol tak, že žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90,54 %.

11. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Žalobca žiadal, aby odvolací súd mu priznal uplatnený nárok v plnom rozsahu, a to, pokiaľ sa týka žaloby vo veci 6C/6/2017, sumu 1.289,63 eur spolu s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 1.2.2015 do zaplatenia a trovy konania. Vo veci žaloby 6C/175/2015 žiadal priznať 6.276,40 eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania

od 1.2.2015 do zaplattenia a priznať náhradu trov konania. Vo veci žaloby 6C/8/2017 z 12.10.2015 žiadal priznať nárok vo výške 30.206,05 eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 1.2.2015 do zaplattenia. Žalobca uviedol, že v danom prípade neboli splnené procesné podmienky, v dôsledku čoho došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a nebol naplnený princíp právnej istoty. Ďalej súd nesprávnym postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočnil svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP. Namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, ďalej že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca uviedol, že pôvodne išlo o 3 samostatné skutkovo a právne jednoduché žaloby. Prvé rozhodnutie prvoinštančného súdu bolo odvolacím súdom zrušené. Žalobca pri rozhodovaní o trovách konania v napadnutých výrokoch nesúhlasil s rozhodnutím o náhrade trov konania, pretože došlo k porušeniu tzv. zásady úspechu. Žalovaná v priebehu celého konania tvrdila, že žalobca nemá žiadny nárok na odmenu, lebo tá mu už bola vyplatená. Prvoinštančný súd žalobcovi však čiastočnú odmenu priznal, teda žalovaná nebola vôbec úspešná. Úspešnosť by jej mohla byť priznaná len pri tvrdení, že nárok na odmenu síce má, ale v menšej výške. Žalovaná žiadala zamietnuť všetky tri žaloby v celom rozsahu, čo sa však nestalo, ale prvoinštančný súd nesprávne rozhodol o trovách konania, keď žalovanej priznal viac, ako sama žiadala. Žalobca v žalobe vo veci 6C/6/2017, ktorá sa týka obnovy konania, trval na počte úkonov, ktoré si vo veci uplatnil a ktoré bolo pripustené aj v uznesení, naposledy dňa 22.10.2022.

Vo veci žaloby 6C/175/2015 žalovaná tvrdila, že žalobcovi zaplatila 2.529,84 eur, žalobca bol úspešný vo výške 712,29 eur, ide o čiastočný úspech. Tým, že žalovaná tvrdila, že žalobcovi nepatrí žiadna odmena, vo vzťahu k trovám konania nebola úspešná vôbec. Preto má žalobca nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Žalobca ďalej namietal zníženie úroku z omeškania a zmenu termínu začiatku plynutia omeškania s plnením. Tieto okolnosti žalovaná v priebehu konania ani nenamietala.

Žalobca nesúhlasil so závermi prvoinštančného súdu, kde vo veci pôvodne vedenej pod sp. zn. 4C/1321/97 mu prvoinštančný súd nepriznal odmenu za úkony vykonané v období od 9.8.2003 do 15.6.2013. Vychádzal zo situácie, že zastúpenie žalobca prevzal až 15.6.2013, čo však nie je pravdou, plnomocenstvo má z 9.8.2003. Žalobcovi patrí odmena v sume 4.137,84 eur, pričom suma 500 eur mu bola uhradená, preto ostáva k úhrade 3.637,84 eur.

Prvoinštančný súd sa nevysporiadal riadne so skutočným obsahom predmetu konania vo veci 4C/1321/97 a 8C/320/99. Nevysporiadal sa so skutočným obsahom predmetu konania, s tým, aké účinky má pre účastníkov meritórne rozhodnutie súdu. Prvoinštančný súd nevychádzal z hodnoty veci, ale z 1/13 výpočtového základu, čo nie je správne. Stanovenie hodnoty sporu je dôležité, vychádzajú z toho, aké účinky má súdne rozhodnutie v právnej sfére účastníkov konania. Pokiaľ účinkom rozhodnutia súdu o platnosti alebo neplatnosti darovacej zmluvy je spôsobený titulom na vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností, rovnako, ako rozsudok o určení vlastníckeho práva, v takom prípade všeobecná hodnota sporných nehnuteľností je dôležitá pri určovaní odmeny advokáta, vychádzajú z § 10 ods. 2 advokátskej tarify.

Žalobca namietal názor prvoinštančného súdu o neplatnosti zmlúv o odmene advokáta. Prvoinštančný súd sa nesprávne s týmito zmluvami vysporiadal, keď vychádzal len z listín a dôkazov predložených právnym zástupcom žalovanej. Taktiež nesúhlasil s krátením odmeny pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb. Bolo povinnosťou žalovanej preukázať okolnosť, že zmluvy o advokátskej odmene neboli náležite schválené. Takmer 20 rokov nikto túto okolnosť nenamietal.

12. K odvolaniu sa žalovaná písomne do rozhodnutia odvolacieho súdu nevyjadřila.

13. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie prvoinštančného súdu v zamietavých výrokoch je správne.

14. Žalobca v žalobe, vrátane žalôb spojených konaní, si uplatnil nárok na odmenu za poskytnuté služby právnej pomoci podľa § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca zastupoval žalovanú, okrem iného v troch sporoch, ktoré sú predmetom tohto konania. Ide o konanie vo veci 4C/1321/1997, 8C/320/1999 a 3C/46/2010. Žalobca nesúhlasil so zamietavými výrokmi prvoinštančného rozhodnutia a s výrokmi o trovách konania, majúca za to, že mu patrí náhrada trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu podľa vlastného vyúčtovania.

Žalobca v odvolaní namietal odvolacie dôvody uvedené v §365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/ a h/ CSP. Odvolací súd v rámci odvolacieho prieskumu nezistil v prvoinštančnom konaní žiadne vady, na ktoré by mal prihliadnuť z úradnej povinnosti. Žalovaný namietal vady prvoinštančného konania z viacerých dôvodov, pričom ich formálne odcitoval v prvej časti odvolania. V texte odvolania sa snažil tieto vady bližšie identifikovať. Odvolací súd však v rámci odvolacích námietok nezistil žiadne konkrétne pochybenia a konkrétne skutočnosti, majúce dôvod pre podanie odvolania podľa § 365 CSP.

15. Pokiaľ žalobca namietal nespĺnenie procesných podmienok v rámci konania, sú to podmienky, za ktorých môže súd vo veci konať a rozhodnúť. Odvolací súd nezistil absenciu žiadnej procesnej podmienky, ktorá by tvorila prekážku ďalšieho riadneho konania vo veci. Žalobca v odvolaní žiadnu procesnú podmienku bližšie nekonkretizuje.

16. Pokiaľ žalobca namietal nesprávny procesný postup prvoinštančného súdu, ktorým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, tieto okolnosti v odvolaní taktiež nie sú bližšie označené. Obsah práva na spravodlivý proces je široký a predstavuje predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vysporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie akéhokoľvek čiastkového práva postupom prvoinštančného súdu nedochádza automaticky k zrušeniu rozhodnutia súdu. Vždy odvolací súd prihliada na to, ktorým čiastkovým právom malo byť zaťažené konanie v neprospech odvolateľa a v prípade, pokiaľ je to možné, je povinnosťou odvolacieho súdu takéto pochybenie napraviť. Iba ak to nie je možné, v takom prípade rozhodnutie sa musí zrušiť, resp. toto právo priznať odvolateľovi. Vždy každé dielčie porušenie práva na spravodlivý súdny proces je potrebné hodnotiť v kontexte celého konania. Odvolací súd nezistil porušenie žiadneho z čiastkových práv na spravodlivý proces. To, že prvoinštančný súd právne vec posúdil inak, ako si to predstavoval, resp. predpokladal žalobca, neznamená, že mu boli zákonom garantované práva odňaté.

17. Odvolací súd nezistil ani inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nezistil akékoľvek pochybenie v procesnom postupe prvoinštančného súdu, pre ktoré by bolo nevyhnutné sa touto otázkou zaoberať. Žalobca v odvolaní bližšie uvedenú odvoláciu námietku nekonkretizuje.

18. Žalobca ďalej namietal nevykonanie navrhnutých dôkazov a nesprávne skutkové zistenia prvoinštančného súdu. Súdné rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ. Táto nesprávnosť môže byť spôsobená buď chybným vyhodnotením návrhov na vykonanie dôkazov, alebo nesprávnym vyhodnotením vykonaných dôkazov, alebo je tu predpoklad tzv. dotvorenia skutkového stavu ďalšími prípustnými prostriedkami procesnej obrany alebo útoku.

Odvolací súd zisťoval, či v prejednávannej veci prvoinštančný súd nevykonal navrhované dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu. Nezistil, že by prvoinštančný súd niektorý z navrhovaných dôkazov nevykonal. Vykonal všetky navrhnuté dôkazy relevantné pre rozhodnutie o veci. Prvoinštančný súd správne vyhodnotil, ktoré z dôkazov je vo veci potrebné vykonať a následne aj vyhodnotiť, ktorý dôkaz je spôsobilý priviesť súd k ďalším skutkovými zisteniam a ktoré dôkazy majú vplyv na správne ustálenie skutkového stavu. Prvoinštančný súd tieto dôkazy hodnotil podľa svojej úvahy každý dôkaz jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti. To, akým spôsobom hodnotil dôkazy súd uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Súdné dôkazy hodnotil v prejednávannej veci správne, dospel k správnym skutkovým zisteniam, pretože výsledky hodnotenia dôkazov zodpovedajú pravidlám formálnej logiky. Žiaden z dôkazov prvoinštančný súd neopomenul, nie všetky dôkazy priniesli pre žalobcu priaznivé rozhodnutie o veci a nie všetky dôkazy bolo potrebné pri ustáľovaní skutkového stavu aj vyhodnocovať. Tento postup prvoinštančného súdu je postupom autonómnym, do ktorého odvolací súd nezasahuje. Odvolací súd sa len stotožňuje so skutkovým stavom tak, ako ho zistil prvoinštančný súd a je týmto skutkovým stavom viazaný.

Pokiaľ žalobca namietal nevyhodnotenie niektorých z dôkazov, alebo okolnosť, že sa im súd bližšie nevenoval (napr. znaleckému posudku), ide o postup súdu, ktorým selektuje význam dôkazov a okolností, ktoré tieto dôkazy preukazujú vo vzťahu k skutkovým a následne vytvoreným právnym záverom.

19. Pokiaľ žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci, tu je potrebné uviesť, že ide o právnu vadu rozhodnutia, keď na zistený skutkový stav súd buď neaplikoval príslušnú právnu normu, alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

Žalobca bližšie neuviedol, v čom spočíva nesprávne právne posúdenie veci, jedine namietal, že prvoinštančný súd pri zmluvách o odmene advokáta nepostupoval v súlade s týmito zmluvami a považoval ich za neplatné a následne, že pri určovaní odmeny vychádzal z ust. § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky, nie podľa § 10 ods. 1 tejto vyhlášky.

Namietal ďalej tú okolnosť, že v spore, kde žalovaného zastupoval voči dvom subjektom, sa mu odmena krátila.

20. Otázkou platnosti alebo neplatnosti zmlúv o odmene, ktorú uzatvoril žalobca a žalovaný 9.8.2023, sa odvolací súd zaoberal už v svojom predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí č.k. 17Co/6/2021-468. Ani v tomto štádiu konania a po vykonaní dokazovania po opätovnom prehodnotení celej situácie prvoinštančným súdom, nedošlo k žiadnym zmenám v skutkovom a právnom posúdení platnosti týchto zmlúv. Ide o dve zmluvy, ktoré boli uzatvorené dňa 9.8.2023. Jedna zmluva bola uzatvorená na odmenu vo výške 20.776 Sk medzi žalobcom a žalovaným a druhá za 28.902 Sk za úkon.

Už v predchádzajúcom rozhodnutí odvolací súd poukázal na zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, podľa ktorého finančné prostriedky, ktoré má k dispozícii obec, sú majetkom obce. Podľa § 8 ods. 6 tohto zákona, majetok obce a nakladanie s ním upravuje osobitný zákon, a to zákon č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Podľa zákona o obecnom zriadení č. 369/1990 Zb., a to podľa § 11 ods. 4, obecné zastupiteľstvo rozhoduje o základných otázkach života obce, najmä je mu vyhradené určovať zásady hospodárenia a nakladania s majetkom obce a s majetkom štátu, ktorý užíva, schvaľovať najdôležitejšie úkony týkajúce sa tohto majetku a kontrolovať hospodárenie s ním.

Dohoda o odmene, ktorú má poskytnúť obec advokátovi (žalobcovi), ktorý zastupuje obec, je dôležitý úkon. Týka sa majetku obce, pretože z majetku obce je poskytovaná odmena advokátovi. Táto odmena podľa uvedených zmlúv predstavovala zmluvnú odmenu vo forme paušálnej sumy, ktorá značne prevyšuje odmenu, ktorá by žalobcovi patrila v súlade s vtedy platným právnym predpisom o odmeňovaní advokátov (vyhláška č. 163/2002 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Ide o úkon, ktorý sa dotýka majetku obce, tento úkon zaväzuje obec vo väčšom rozsahu, než to právny predpis ukladá pri bežných úkonoch bez takejto paušálnej dohody o odmene. Bolo preto povinnosťou, aby takýto úkon starostky bol schválený obecným zastupiteľstvom, nielen podpísaný štatutárom obce. Štatutár obce môže nakladať s majetkom obce len spôsobom, na ktorý dalo obecné zastupiteľstvo súhlas. Dohodu o odmene v prvom aj druhom prípade malo preto schváliť obecné zastupiteľstvo, čo sa nestalo, resp. nebolo to preukázané. Žalobca dôkazné bremeno neunesol, a preto takéto dohody nemôžu byť platné. Preto v prípade vo veci 4C/1321/97 a 8C/320/99 je potrebné vychádzať z odmeny za poskytovanie právnych služieb iným, ako paušalizovaným spôsobom.

Preto prvoinštančný súd právne vyhodnotil, že uvedená dohoda o odmene je neplatná aj v jednom, aj v druhom prípade.

21. Pokiaľ žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci, keď tvrdil, že v konaní 4C/1321/97 a 8C/320/99 mu patrí náhrada z ceny predmetu konania, tu odvolací súd opäť poukazuje už na ustálenú súdnu prax a na správne závery prvoinštančného súdu.

Pri rozhodovaní o trovách právneho zastúpenia musí súd zohľadniť, či predmetom sporu nie je definitívne určenie existencie konkrétneho práva, ale určenie súladu určitej právnej skutočnosti so zákonom, ktoré vyvoláva ďalšie právne konzekvencie, predpokladané osobitným zákonom. Pri týchto sporoch je tak potrebné vychádzať zo základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky, vychádzajúc z toho, že ide o neoceniteľný predmet konania.

V prejednávanej veci žalobca tvrdil, že práve v konaní 4C/1321/97 o určenie neplatnosti darovacej zmluvy a v konaní 8C/320/99 o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy sa má predmet sporu oceňovať aj pri určovaní odmeny advokáta.

Odvolací súd už v minulosti poukázal na ustálenú súdnu prax a aj v súčasnej dobe zotrváva na názore, že pre účely výpočtu odmeny za poskytovanie právnych služieb je potrebné vychádzať z neoceniteľného predmetu konania, pretože predmetom sporu ani v jednom prípade nebolo určenie konkrétneho vlastníckeho práva, ale bolo určenie neplatnosti zmluvy, kde vlastníctvo určené nebolo. Pre preukázanie vlastníckeho práva bolo potrebné vyvolávať ďalšie konzekvencie predpokladané osobitným zákonom. Odvolací súd zotrváva na svojom právnom názore, ktorý vyjadril už v minulosti pri riešení tejto otázky,

kedy uviedol, že v konaní o určenie neplatnosti právneho úkonu je predmet konania neoceniteľný peniazmi. Nejde o konanie o určenie vlastníckeho práva a výsledok konania o neplatnosť právneho úkonu nezakladá priamo vlastnícke právo žalobcu v takomto konaní v prípade úspechu v spore. Otázka platnosti či neplatnosti právneho úkonu je riešením predbežnej otázky, ktorá je relevantná pre následné zisťovanie a určovanie vlastníckeho práva oprávnenej osoby.

Odvolačný súd len na potvrdenie správnosti tohto názoru poukazuje na aktuálny nález Ústavného súdu SR z 9.2.2021 pod sp. zn. IV.ÚS 652/2020-35, kde v obdobnej veci sa Ústavný súd k tejto otázke vyjadril rovnakým spôsobom, ako je doteraz rozhodovacia prax.

22. Žalobca ďalej namietal, že prvoinštančný súd mu znížil odmenu za zastúpenie dvoch osôb v jednom spore, keď z uvedeného vyplýva, že vlastne ďalšia osoba je zastupovaná bezplatne.

Tak, ako to uviedol správne prvoinštančný súd, ust. § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. stanovuje, že základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb. Vo veci 4C/1321/97 žalobca zastupoval okrem Obce Korejovce aj ďalšiu osobu. Preto správne postupoval prvoinštančný súd, keď mu tarifnú odmenu znížil o 50 % pri spoločných úkonoch. Prvoinštančný súd postupoval aj v súlade s ustálenou súdnou praxou (uznesenie Ústavného súdu SR z 8.3.2018 sp. zn. II.ÚS 137/2018), kde Ústavný súd uviedol, že pri spoločnom právnom zastúpení dvoch osôb jedným advokátom sa základná sadzba tarifnej odmeny za každý úkon právnej služby u obidvoch z nich zníži o 50 %. Z uvedeného vyplýva, že odvolacia námietka žalobcu nie je dôvodná.

23. Pokiaľ žalobca namietal, že prvoinštančný súd priznal v spore náhradu trov konania vo výrokoch B/ a C/, kde čiastočne bol úspešným nárok na náhradu trov konania aj žalovanej, je potrebné uviesť, že správne postupoval prvoinštančný súd, keď samostatne v každej jednej veci, ktorá bola spojená na spoločné konanie, rozhodol samostatným výrokom o náhrade trov konania. Podľa § 255 CSP platí zásada úspechu v spore. Úspech v spore sa neodvodzuje od toho, či bola strana sporu úspešná čo do základu, ale pokiaľ základ je daný, dôležitý je úspech čo do výšky. To, že v prvom výroku A. bola priznaná náhrada trov konania podľa § 255 ods. 1 svedčí o tom, že žalovaná bola v spore plne úspešná, pretože sa ubránila žalobcovmu nároku na odmenu. Vo výroku B. bola náhrada trov konania priznaná žalobcovi, a to preto, že nárok žalobcu bol daný. Bolo pri určení miery úspechu žalobcu voči žalovanej zistenie, v akom rozsahu uplatnený nárok čo do výšky zodpovedá prisúdenému nároku. Z prisúdenej sumy sa potom určuje miera úspechu v spore pri rozhodovaní o trovách konania. Obdobne je tak aj vo výroku C., kde nárok žalobcu bol uznaný za dôvodný len čiastočne oproti uplatnenému nároku, a preto správne zisťoval prvoinštančný súd pomer úspechu a neúspechu strán sporu a správne v závislosti od zásady úspechu vo veci aj rozhodol. Keďže žalobcovi z celej uplatnenej sumy bola priznaná len čiastočná náhrada, v prevažnej miere bola úspešná žalovaná, žalovanej patrí voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania, pretože žalovaná sa vo väčšej miere ubránila uplatňovanému nároku zo strany žalobcu. V prejednávanej veci nie je predmet plnenia závislý od úvahy súdu, resp. od znaleckého posudku alebo iných okolností vyplývajúcich z vykonaného dokazovania. Uplatnený nárok je priamo daný a vyčísliteľný pred podaním žaloby, nezávisí od preukazovania na pojednávaní. V takom prípade úspech nie je možné merať úspechom v osobitných druhoch konania, kde úspech je už len samotné vyhovie žalobe čo do základu, pričom výška finančnej náhrady trov konania závisí od prisúdenej sumy. V prejednávanej veci nejde o tento prípad, a preto správne postupoval prvoinštančný súd, keď pri rozhodovaní o trovách konania mieru úspechu odvodzoval od prisúdenej istiny.

24. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu v zamietavých výrokoch a vo výrokoch o trovách konania podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako správne potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná strana sporu žalovaná. V priebehu odvolacieho konania žalovanej žiadne trovy konania nevznikli. Žalovaná nepodala vyjadrenie k odvolaniu. Preto v súlade s čl. 17 základných princípov CSP odvolací súd žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

SpisovaZnacka

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).